

ABONAMENTUL:

Pentru monarhie:

Pe an 18 cor. $\frac{1}{2}$ an
2 cor. $\frac{1}{4}$ 4-50 fil.

□ □

Pentru străinătate:

Pe un an 24 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 12 cor. $\frac{1}{4}$ an
6 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
oară 12 fil., a treia
oară 10 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
ză se adreseze la: Re-
dacțiunea și admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Marța, Joia și Sâmbăta.

Biblioteca Cipariană.

Cu moartea prepozitului Ioan M. Moldovanu devine actuală chestia bibliotecii Cipariană. Se știe, că biblioteca aceasta a rămas clerului cu menirea, ca să fie administrată deosebit sub menirea de mai sus și să i-se dea un local potrivit, ca astfel să poată servi cu eficacitate știința și mai ales istoriografia română. A urmat apoi o serie de ani de desorientare și nime nu putea ghici, ce anume dispoziții se vor lua, ca biblioteca aceasta prețioasă se poată fi pusă la dispoziția celor interesați. Grămădite într'un local al unui edificiu capitular, expusă prafului, umezelii și stricăciunii, necatalogizată și neinventariată, rămase până în ziua de azi aproape inaccesibilă. Nime nu știe încă, ce cuprinde aceasta fabuloasă bibliotecă. Unii spun de existența unor cărți și documente de o proverbială raritate, alții dimpotrivă o taxează la mai puțin.

Un singur bărbat era, care o cunoaștea cu deamănuntul, care a consultat-o și care a scos multe argumente din biblioteca Cipariană, când vorba era de salvarea intereselor bisericești și naționale. Dar ocupat fiind mereu în atâtea direcții Ioan M. Moldovanu s'a mulțumit până ce a trăit, că cel puțin o cunoaște și aștepta timpuri mai bune, până ce se va clădi biblioteca cum se cuvine, când se va putea aduce apoi în rândulă cum se cade.

Azi localul e gata, adâncul cunoșcător al bibliotecii nu mai este, n'a ajuns nici să vadă biblioteca catalogizată. Pe cât știm prețioasa bibliotecă, augmentată azi prin biblioteca poate și mai prețioasă a prepozitului Moldovanu, este într'un local aparținător noului edificiu, clădit anume să fie edificiul bibliotecilor centrale blăjene.

Aflăm, că Veneratul Capitul a luat dispoziții, ca să fie adoptat noul local după cerințele vremii, iar biblioteca Cipariană și celelalte orânduite și date destinațiunii. Avem nădejde, că se vor face toate cu posibilă grabă și se vor mântui multe documente prețioase și cărți de valoare de perire. O bibliotecă centrală în Blaj e numai o pagină a trecutului, un monument cultural de mare însemnătate, dar e și o cheazășie a multor interese, ce le avem în jurul instituțiilor noastre bisericești și culturale.

Profesorii Institutului pedagogic din Blaj.

— Contribuțiuni la istoricul Institutului. —

(Continuare.)

32. **Dr. Octavian Prie.** S'a născut la 6 Octomvrie 1875 în Săcădate (com. Sibiiului). A studiat gimnazul în Sibiu, teologia în Budapesta. În anul scol. 1899/1900 a funcționat ca subprefect al seminarului junimei, apoi fu trimis la Budapesta pentru a se califica de profesor. Ca student în filozofie, în 1901/2 a fost catehet la școala elementară din Zugló, și învățător de rit grecesc în seminarul central. Aci și-a câștigat diploma de profesor pentru școlile medii, iar în 1906 titlul de doctor în filozofie.

În 16 August 1902 a fost numit profesor suplent la gimnaz, și la facultatea teologică, pentru studiul biblie, iar la 7 Octomvrie 1905 a fost întărit, ca profesor ordinar la gimnaz, în care funcțiune se află și astăzi. În 30 Septemvrie 1905 cu Nr. 6450 a fost dispus de profesor auxiliar la institutul pedagogic, unde a propus geografia în toate trei cursurile.

Pe teren literar și științific a dezvoltat o activitate frumoasă. De câțiva ani e colaborator la „Unirea”, în care a scris mult și temeinic.

A publicat: *Az etimologikus irány a román filológiában*, teză de doctorat (1906); *Gramatica limbii germane*, prelucrată după Nestor—Popescu, pentru clasa III și IV a școlilor secundare (1908); *Verbele auxiliare: sunt, am și voi*, studiu din filologia română (1911); *Manual de limba maghiară*, pentru clasa I și II a școlilor secundare (Budapesta 1911); *O vișoară*, piesă populară în 3 acte

(1912); *Jertfe*, dramă în 4 acte (1914), și *Conjugările limbii române* (1914).

33. **Dr. Alexandru Nicolescu.** S'a născut la 6 Iulie 1882 în Tulgheș (com. Ciuc). Studiile gimnaziale le-a făcut în Reghinul-săseșc (cl. I—IV) și la Blaj (cl. V, VI și un semestru dintr'a VII-a). În 1898 a fost trimis la Roma pentru studii mai înalte. Aci în 12 Iulie 1900 iea titlul de doctor în filozofie, iar în 12 Maiu 1904 și în teologie.

Reîntors, la 27 August 1904 a fost numit practicant la oficiul arhidiecezan, iar la 30 Septemvrie 1905 cu Nr. 5962 profesor suplent la teologie, prefect de studii, și profesor auxiliar la institutul pedagogic. La institut a propus în 1905/6 istoria, în 1906/7 religia. La 3 Decemvrie 1907 cu Nr. 7751 i-se dă concediu de doi ani spre a merge în America. La 26 Octomvrie 1909 cu Nr. 7656 fu numit profesor ordinar la teologie. În această vreme vreme vine iar la institutul pedagogic cu religia (1909/10—1911/12) și limba germană (1909/10—1911/12). În 13 Martie 1913 a fost numit secretar mitropolitan, în care post funcționează și de prezinte.

Este poliglotul Blajului: vorbește limbile română, maghiară, germană, latină, italiană și engleză. A citit mult, eugată adânc, predică bine. Se interesează de toate mișcările noastre culturale; și nu odată și-a ridicat cuvântul în adunările congregațiunii comitatense. Dar mai pe sus de toate se distinge prin pietate și prin zelul pentru casa Domnului.

În *Unirea* a scris diferiți articoli, în foileton despre munții Ardealului; și în *Cultura Creștină*, în curs de patru ani, dela apariția ei, numeroși articoli de actualitate.

A publicat: *Spicuri din trecutul bisericii rădăritene*, Cleveland Ohio (America), 1908; *Impresii* (1911), *Adevăruri eterne* (1915), — meditații, predici, conferențe și cuvântări ocazionale.

34. **Valer Suciu.** S'a născut la 26 Februarie 1871 în Spini (com. Târnavei-mici) din părinți țărani, fruntași. Școala primară și gimnazul le-a terminat în Blaj, afară de cl. IV și V gimn., cari le-a făcut în colegiul reformat din Aiud, pentru a-și însuși limba maghiară. Studiile teologice și filozofice le-a ascultat la universitatea din Budapesta în anii 1889/90—1895/6.

La 1 Septemvrie 1896 a fost numit profesor suplent la gimnaz. De acolo în 1 Septemvrie 1902 trece la oficiul arhidiecezan, ca vice-notar consistorial, iar la 1 Septemvrie 1906 a fost dispus de profesor la insti-

tutul pedagogic, unde ocupă și astăzi, ca profesor ordinar definitiv, catedra de matematică și fizică.

Din încredințarea ordinariatului mitropolitan a compus și publicat: *Aritmetică pentru clasa II a școlii primare* (1914); *Aritmetică pentru clasele III și IV a școlii primare* (1914); *Aritmetică și Geometrie pentru clasele V și VI a școlii primare* (1913). Toate trei cu aprobare consistorială și ministerială, se folosesc în întreagă Provincia mitropolitană gr.-cat. În colaborare cu profesorul gimnazial Niculae F. Negruțu a lucrat manualul: *Matematică și Geometrie analitică pentru clasa III a școlilor normale* (preparandii).

35. **Flaviu C. Domșa.** S'a născut la 24 Ianuarie 1878 în Pînticul-săseșc (com. Clujului. Studiile gimnaziale și-le-a făcut în Bistrița la gimnazul evanghelic (cl. I—VI), și în Blaj (cl. VII și VIII), unde a trecut și examenul de maturitate. S'a specializat la școala de belearte pregătitoare de profesori de desen din Budapesta, în curs de 4 ani (1897—1901). Aci a luat diploma de profesor de geometrie și desen liber.

Din 1901 și-a început activitatea ca profesor la gimnazul din loc. Din 1905 propune desen liber și la institutul pedagogic, în 10 ore pe săptămână. În 1905/6 și 1906/7 a propus și caligrafie.

S'a distins ca pictor bisericesc. A pictat admirabile iconostase pentru bisericile din Șeica-mare, Galda-de-jos, Lunca, Bucurdea-grănoasă, Fildul-de-mijloc, Érszentkirály, Iapa (Maramurș), Dragomirești (tot acolo), Luna de Arieș, Pîntic (I. Teaca), Oenița și Câmpeni. Și la numeroase biserici a făcut icoane singuratic.

Specialist în portrete; a făcut portretul Excelenței Sale Dr. Victor Mihályi, după natură în oleu, apoi portretele în oleu a

Mitropolitului Vancea, alui George Barițiu, Timoteiu Cipariu, I. M. Moldovanu, a Rev. canonic Simeon P. Mateiu, și alte multe portrete și icoane pentru particulari.

(Va urma.)

Dr. Ioan Rațiu.

Nou cabinet român. — Ziarul „Înainte” publică pe baza informațiilor primite din cercuri guvernamentale următoarele: La deschiderea noii sesiuni parlamentare, în 28 Noemvrie prim-ministrul Brătianu va face esposeul situației externe politice și va prezenta în parlament reforma cabinetului guvernamental. Noul cabinet se va constitui în modul următor: Ministrul prezident, Brătianu va abdice de portofoliul ministrului de războiu, pe care l-a purtat în calitate de prim-ministru și va lua portofoliul ministrului de externe, în locul ministrului de externe de până acum, Porumbaru. Ministru de războiu va fi fostul ministru, Toma Stelian; ministru de interne va fi Ferekide, în locul lui Mourton; portofoliul ministrului de afaceri comune se va încredința lui Vintilă Brătianu; ministru de justiție se va denumi Constantin Banu, în locul demisionatului Victor Antonescu, iar de agricultură Demetriu Sădiann.

În cercurile politice se crede, că noul cabinet guvernamental va afla aprobarea unanimă.

Desarmarea trupelor sârbești în Grecia. — Ziarul „Echo de Paris” anunță din Atena: Ministrul de finanțe al Greciei, Dragomis a declarat, că guvernul grec se vede constrâns să desarmeze trupele sârbești și aliate, cari sunt silite de trupele germane, austro-ungare și bulgare să se refugieze pe teritoriul Greciei.

Franța pregătește ofenzivă generală în Sârbia. — Ziaristul italian Magrini, publică din Monastir în „Secolo” următoarea depeșă: În orașul Monastir se observă o atitudine ostilă față de Sârbi. Prin case sunt ascunși mulți comitaci bulgari, cari la ocaziunea binevenită vor ataca pe Sârbi. Ordinea în Monastir e susținută de 2000 sârbi înarmați cu granate de mână. Marea ofenzivă franceză se va da peste 10 zile.

Concentrări de trupe rusești în Basarabia. — Rușii concentrează numeroase trupe, afară de frontiera Basarabiei și cursul inferior al Prutului și în regiunea Reni, Bender și Ismail. Trupele aceste sunt aduse de pe frontul din Caucaz. Numărul soldaților ruși aduși aici se evaluează la 200 mii. O parte din aceste trupe sub conducerea lui Kuropatkin, probabil va lupta contra bulgarilor.

Neutralitatea binevoitoare a Greciei către ententă. — Ambasadorul grec dela Paris a prezentat secretarului de stat francez, Cambon depeșă primită dela guvernul grecesc. În depeșă noul prim-ministru al Greciei declară, că este decis să păstreze și în viitor o neutralitate binevoitoare față de ententă. Declară, că noul guvern se identifică cu declarațiile amicale, date de guvernul Zaimis cu privire la debarcarea trupelor ententei la Salonic. Guvernul grec sperază, că știrile tendențioase nu vor conturba relațiile dintre ententă și Grecia.

Trupe italiene în Balcani. După ziarul „Petit Parisien” nu peste mult trupele italiene vor lupta pe frontul balcanic alături de ale aliaților. Tratatul următor în această chestie au fost primite în principiu de guvernul italian, răspuns deciziv încă nu a dat.

FOIȚA.

Viziune.

*Suspind lung pădurile pe coaste
Și-și risipesc vremelnica comoară...
E toamnă 'n văi, e toamnă n' crânguri astăzi
Și 'n sufletul meu toamnă se coboară.*

*Acoper ochii și privesc într'însul:
Cetății surpate, steaguri, brațe rupte,
Văd fumegări de sate și orașe —
Ca pe platoul vast al unor lupte.*

*...S'au descăreat furtuni și ploii acolo,
Cu 'nșiorări de fulgere în aer
Deslănțuiți de vifore — din care
A mai rămas pe-alocuri doar vre-un vaer.*

*Ascultă-le cum plâng deodată toate
Și unul câte unul apoi tace —
Și-atunci din fund de văgăuni și codri,
Un cârd de fiare negre se desface.*

*Ca viפורul s'aruncă, sar și latră
Bătându-și dinții 'n elănțâniri păgâne...*

*Tresar — și ochi-mi sângeră de groaza
Pustiului ce 'n urma lor rămâne.*

E. Mardăne.

Din Luncușoara.

— Nemulțumirea babelor. —

Între cei ce ținură multă vreme, partea diacului Miron împotriva popii Man, și prin înverșunare și prin clevețe și prin dispreț, locul cel dintâi îl țineau bătrânele satutai. După diacul ele simțiră mai cu durere lipsa pomenilor, căci ele, după cum se și cădeau, erau chemate pretutindeni la masa mortului. Apoi cine cunoaște povara bătrânețelor știe cum e pune 'n tâlpi pe-o babă un păhărel de rachiu, cum îi vine pofta de mâncare la al doilea, și pofta de vorbă la al treilea.

Dar pe motivul acesta, nemulțumirea lor nu putea merge departe; oricum erau, femei, și unei femei niciodată nu-i place beutura. Avură, însă, alte motive pentru cari să rămână adânc nemulțămite cu popa cel nou.

Într'o Duminecă, în vară, să treziră babele că popa nu vestește praznicul de peste săptămână. Rămaseră nimitate, dar crezură că popa ș'a uitat, și se mai liniștiră.

Joi dimineața însă — ziua în care cădea praznicul — așteptară zadarnic s'audă clopotele. Se gătiră de biserică și așteptau pe la porțițe.

— Doarme mult, popa ăst nou, tu soro.

— Popă domnos, l-am cunoscut de când l-am văzut.

— Sărăcia cu domnia merg împreună.

— Dar ieri, de vecernie au tras clopotele? întrebă una.

Părerile se împărțiră. Unele spuneau că le-au auzit, altele ba. Toate celea cari erau mai surde într'ară într'o tabără: „au tras clopotele de vecernie” întăreau ele; toate cele cari auziau mai bine intrară în tabăra a doua: „N'au tras, ce tot spuneți voi” ziceau ele.

Așteptară vr'o două ceasuri, dar clopotele nu mai trăgeau.

Se hotărîră se meargă cu toatele la popa. Părintele Man chiar era gata să meargă la fân.

— Bună dimineața! se auzi gros, corul bătrânelor.

— Bună dimineața. Dar ce vânturi? întrebă popa.

— Am venit la biserică, părinte.

— La biserică, azi?

— E praznic azi, sfinția ta, începă una.

De bună seamă și-ai uitat.

— Nu știu să fie sărbătoare, răspunse popa.

— Nu ești fiindcă ești popă tinăr și nu ești învățat încă bine călindaru' zise alta. „Da' e praznic mare astăzi, popa Costan în tot anul l-a ținut. E Pălia, sfânta Pălie.

— Nu știu de-așa sărbătoare, nu-i pusă la carte, zise popa.

— La cartea dumitale n'o fi pusă, iar la a popii Costan era, începă una colțată și îngârbovită. „Drept are diacul, dumneata n'ai venit să diregi legea, ci să o strici”.

Sârbia nu cere pace. — Ziarul „Az Est” primește din Lugano următoarea depeșă: Ambasadorul Sârbiei la Petrograd în numele guvernului său, a declarat, că Sârbia nu cere pace, ci va lupta până în sfârșit, cu toate, că armata este într-o situație deplorabilă.

Scufundarea vapoarelor inimice. — Rapoartele oficiale engleze comunică scufundarea următoarelor vapoare engleze, franceze și italiene de către submarinele germane: Duminecă după amiază a fost scufundat între Sardinia și Algeria vaporul italian „Ancona” care a pornit din Messina cu 412 pasageri, iachtul englez „Irene 22” împreună cu echipagiul, năile franceze „Yser” și „France”.

Războiul european.

Trupele noastre pe frontul sârbesc dau lupte în regiunile cele mai nefavorabile și cu cât înaintează mai mult spre Novibazar au de a înfrânge rezistența ce o opune ținutul culminos. Până acum sârbii au dat numai lupte de ariergarde, ceea ce le-a conștientizat terenul pe unde se retrăgeau. Luptele, din cauza regiunilor deluroase, au luat la sârbi cu totul altă întorsătură. Ei sunt în situația cea mai critică. Francezii pregătesc o ofensivă contra armatelor bulgare de sub conducerea lui Todorow, ca să impedeze înaintarea acestora spre Pristina. Rapoartele recente relatează, că armatele lui Gallwitz și Kövess au respins pe sârbi de pe toate secțiunile ce cad spre sud de

Morava. E de notat, că trupele lui Galwitz au făcut prizonieri 4000 ostași, iar ale lui Kövess 1000, iar spre sud de Vonjarska—Banja sârbii au lăsat un spital militar cu o mie răniți. Armatele bulgare înaintează spre Prilep și Monastir.

Ofensiva generală dela Görz din nou a luat început. Pozițiile noastre și acum au fost distruse de artileria inimică, dar atacul infanteriei italiene a rămas fără succes. În mai multe locuri s'au dat lupte cu granate de mână. În ziua primă am respins toate atacurile italienilor cu pierderi grele pentru ei. La frontul dela Plava până la Monte dei Sei Bussi încă se dau lupte pe o extenziune de 30 km.

Atacurile violente ale infanteriei italiene pe frontul dela platoul Doberdo, cari au fost premerse de bombardări de artilerie, s'au zdrobit complet de puternica rezistență a pozițiilor noastre.

Rușii din nou încearcă lupte pe linia Sarny—Kovel, încercările însă au eșuat. Trupele lui Hindenburg au respins la Kommern, spre vest de Riga, trei atacuri rusești. Atacurile lor au fost ajutate și de artileria de pe năile din sinul dela Riga. Pe celelalte fronturi nu e nimic marcant.

Armatele noastre au prins la Putilow un ofițer rus, care în haine austro-ungare a voit să spioneze frontul nostru.

— Nu-i sărbătoare azi bunicilor; puteți merge să vă vedeți de lucru. Poate veți mai avea și dumnevoastră, la fân, la secere.

Fiind-că era grăbit popa-și luă sănătate bună și eși pe porțiță.

Babele se priviră îngrozite, își făceau cruce și eșiră șopotind din curtea parohială. Până la prânz avură ce povesti.

Se întâmplă ca 'n ziua aceea să se tae cu secerea o fetișcană care atunci a prins mai lută în mână secerea. Babele așară numai decăt.

— Vezi cum s'arată!

— Vedeți bătaia lui Dumnezeu?

— Vedeți puterea sfintei Pălii?

— Pricapeți urgia sfintei mânuiate?

— Unde vom ajunge cu așa popă?

Ori câtă vâlvă a făcut în sat nemulțumirea babelor popa nu vesti și nu ținu liturghie nici la Pantelimonu' oveselor, nici la mucenicul Haralambie nici la Sântoader, și nici la alți cinci-șase sfinți, pe cari li prăznuiau babele cu fiertatul popă Costan.

Și, la Pantelimon, stava satului dădu o raită prin ovesele neseperate. Babele luară 'n apărare pe stăvari.

— Ei nu-s de vină.

— Cine-i de vină? întrebă primarul.

— Popa-i de vină. N'a intrat la biserică și s'a mâniat sfântul și marele mucenic.

În anul acela dase, ca 'n toate verile de altfel, molimă 'n porci, și ghița atinse o aripă din viile satului.

Babele, deși păgubite chiar unele dintre ele, avură o mare satisfacție. Nu 'ncetau să vestească prin sat:

— Toate dela popa vin.

— Cum, dela popa?

— Păi, foarte bine. Cine păzește porcii de molimă? Sfântul Haralambie. Cine apără viile de grindină? Marele mucenic Haralambie. Ei bine, ținut'a popa cel nou sărbătoarea marelui sfânt? N'a ținut'o. Am fost și l-am rugat să intre în liturghie. N'a vrut. Ne-a spus că nu-i praznic, și că de altfel, a mâncat și nu mai poate face liturghia. Așa-i dac'avem popă domnos care se scoală la șapte și cât se scoală bea cafeiu. Dacă cinstea pe sfânt, ne apăra și el pe noi.

— Mai las' bunică, și acum doi ani au murit mulți porci iar anul trecut a bătut grindina jumătate din vii, cu toate că popa Costan intra în liturghie la Haralambie, zicea cineva.

— Auzi-mă pe mine, nepoate, dacă ținea praznicul, scăpam și de molima porcilor și de prăpădul viilor.

Nemulțumirea babelor crescă când, trecând anul, începură să se repețească sărbătorile nelegate, și părintele Man nu le ținu nici acum. Ele se mângâiară cu credința că, pedepsele anului trecut li va fi adus la minte.

(Va urma).

I. Agărbiceanu.

Cătră abonenți!

Ne aflăm spre capetul anului și o parte foarte mare dintre abonenți nu ne-au trimis încă nici un filer.

Din restanțiile anilor trecuți avem pe afară o sumă de tot mare. Ne este și greu să o amintim. De altă parte datoriile cu editarea foii cresc în mod însemnat.

Tipografia ne strânge mereu pentru costul tiparului și băncile pentru banii împrumutați, fără ca să fim în stare să plătim nici măcar interesele după datoriile ce avem.

Rugăm deci cu tot deadinsul pe P. T. domni și frați abonenți, să iee în dreaptă socotință starea aceasta și să ne trimită prețul foii, cu carele ne datoresc.

Red. și Administrația.

Diverse.

Contele Burian în Berlin. „B. T.” primește din Berlin următoarea depeșă: Ministrul comun de externe, contele Burian, în 12 crt. s'a consultat cu cancelarul imperial, Bethmann—Hollweg. La reședința ambasadorului austro-ungar, principelui Hohenzolhe s'a servit masă în onoarea ministrului Burian. Cu trenul de seara contele Burian s'a reîntors în Viena.

Semnați împrumut de războiu. Sub acest titlu publică Dl ministru de finanțe Teleszky o broșurică, unde se spune pe înțelesul tuturor cum poate fiecare se semneze la al treilea împrumut de războiu. Broșura s'a trimis tuturor oficiilor comunale și bisericăști și se poate consulta cu înlesnire de toți.

La 25 ani. D-ul Andreiu Pop împlinește 25 ani de când funcționează ca profesor de religie și l. română la gimnaziul de stat din Baia-mare. Devenind vacantă această catedră prin denumirea de paroch a antecesorului Gavril Szabó, în 1890 la acest post a fost dispus d-ul Andreiu Pop. A lucrat în tăcere, s'a ferit de reclamă, de aceea numele lui nu este cunoscut în mase mai mari. Tinerii, cari au primit instrucția catehezei și a limbii române, sunt garanța, că d-ul Andrei Pop a dat cele mai bune povețe viitorilor conducători ai neamului. Zelului său avem să-i mulțumim, că catedra de l. română dela gimnaziul din Baia-mare nu a fost desființată. D-lui Andreiu Pop li dorim să împlinească, cu acelea succese de până acum, și anul al cincizecelea.

Un stimător.

Contele Metternich la regele României Din București se anunță, că regele român a primit în audiență pe noul reprezentant politic al germaniei la Constantinopol, contele Metternich.

32 miliarde credit pentru războiu în Anglia. Guvernul englez va cere dela parlament un credit de 400 milioane fonți șterlingi (32 miliarde coroane).

Înștiințarea cerealelor. Prin telegrama sa din 1 Noembrie c. Nr. 77.300 Prez., In. minister ne roagă să aducem la cunoștința celor interesați următoarele:

Cu provocare la circularul ministerial Nr. 3925 M. E., în cauza înștiințării cerealelor disponibile și a luării lor în socotință pentru trebuințele obștești se orânduiește, că

1) din 1 Noembrie până la 25 Decembrie c. nu are voie nimenea să pună în vânzare grâu, orz mestecat, săcară și ovăș, ci cumpararea respective vânzarea se face exclusiv prin „Societatea pe acții pentru produse de războiu” numită „Haditermény részvénytársaság”, sau prin încrezuții săi, cari provăzuți, înainte de începerea cumpărării cu certificate de legitimare, pe acestea sunt îndatorați a le prezenta primpretorului spre vidimare, iar la cererea primăriei comunale a i-le arăta acesteia;

2) aceia dintre producenți cari își vând sau își ofer (îmbie) spre vânzare numitei societăți grâu orz mestecat, săcară și ovășul, în restimpul din 1 Noembrie până la 25 Decembrie c., primesc pentru produsele lor prețul maximal (cel mai mare), stabilit de autorități, iar pentru produsele, ce nu s'ar prelua până după 1 Ianuarie 1916, primesc, pentru păstrarea (îngrijirea) cerealelor, un adaus lunar de câte 20 bani de maza metrică;

3) în zilele din 25—28 Noembrie c. sunt îndatorați toți producenții să înștiințeze de câtă cantitate de grâu, săcară, orz, ovăș și de făină dispun. La această cantitate se adaugă și cantitatea vândută, dar nepredată. Sunt îndatorați mai departe să înștiințeze de câtă cantitate au lipsă pentru trebuințele economiei și ale susținerii casei, și, după substragerea acestei cantități, câtă cantitate le prisosește;

4) până la 25 Decembrie c., va se zică și după conscrierea din 28 Noembrie c., îi stă fiecăruia în voie și are drept să-și vândă, societății amintite sau încrezuților săi și cu prețul maximal, cerealele de care dispune, cu începere din 25 Decembrie c. însă toate cerealele, ce întrec cantitatea neapărată pentru economie și pentru susținerea casei, se privesc de rechiziționate, ear producenții sunt îndatorați a le preda societății cu un preț ce e cu 4 cor. mai mic ca cel maximal de maza metrică.

Este deci în interesul binepriceput al fiecărui producător să înștiințeze cu grabă la denumita societate sau la încrezuții săi, toate cantitățile de cereale ce întrec cantitatea pentru economie și pentru trebuințele casei.

Cum ordinul citat are valoare și pentru fasolea, mazerea și linteă disponibilă, se pune în vedere, că aceia cari dispun de câte un cvant ce trece peste 30 kgr., și pe care nu-l înștiințază până la 25 Decembrie c. societății pentru produse de războiu, sau nu-l aduc înșiși în piață spre a fi vândut pentru consumație, sau nu-l vând vre unui comerciant din localitate, care să îndeletnicește cu vânzarea în mic de păstăioase, atât fasolea, mazerea, cât și linteă disponibilă să rechiziționează cu un preț ce e mai mic cu 4 cor. ca prețul maximal.

Sibiu, 3 Noembrie 1915.

Comitetul central al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu”.

Pant. Lucașu,
prezident.

Victor Iordășianu,
secretar.

E interzisă expedierea cărților postale cu vederi din Monarhie. Pe baza noui ordinațiuni de aici înainte nu se mai pot trimite în străinătate cărți postale ilustrate cu vederi de orașe, edificii militare, regiuni importante din punct de vedere militar, monumente din Monarhie și altele, cari ușor servesc de punct de orientare aviatorilor inimici.

Câți unguri sunt în România. Un săcui întors din țara românească a comunicat ziarelor maghiare câteva informațiuni despre ungurii aflați în România. Numărul ungușilor din România, se zice în comunicat, este greu de constatat, căci foarte puțini dintr'înșii își prezintă pașaportul la consulate. Din registrele consulatelor nu se pot cunoaște numirile ungușești, fiind aceste numiri cu totul germanizate. Iubucind războiul european, România s'a văzut îndemnată să facă conscrierea străinilor. În urma acestui fapt au eșit la iveală date interesante: În București trăiesc 72 mii de supuși austro-ungari, din mulțimea aceasta 54 la sută sunt săcui curați. În Galați ungușii formează 79 la sută din elementul străin, în Brăila 61 la sută. Numeroase întreprinderi industriale ar fi expuse la neplăceri, dacă muncitorii și servitorii originari din Ungaria s'ar întoarce deodată acasă. Conform cifrelor, stabilite cu exactitate, în România se găesc acum aproape două sute de mii de unguri neaoși. Este interes național de mare importanță, sfârșește comunicatul amintit, ca acești unguri, și cu deosebire săcuii, să fie reîmpatriați.

Moartea unei fete ostaș. Rusica Novacovici, o fată de 18 ani din Sârbia, s'a înrolat la miliție și a luptat în rândul militarilor sârbi. În luptele date spre sud de Belgrad pentru cucerirea unui tranșeu, a ajuns în prisoare. Greu rănită a fost dusă în lazaretele din Timișoara, unde Sâmbătă a murit.

Necrolog. † George Moody, preot gr-cat. în Mireu (com. Sălajului), și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în vârsta de 82 ani.

— † Alexandru Maior, și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului la 8 Nov. st. n. 1915 oarele 1 din noapte, în al 72-lea an al vieții laborioase, 42 al preoției și fericitei sale căsătorii, împărtășit fiind cu sf. sacrameente ale muribunzilor.

Osemintele mult inbitului repausat s'au așezat spre vecinică odihnă Marți în 9 a. c. la 2 ore din zi, în cimiterul gr-cat. din Nicula.

Odihnească în pace!

Trenurile din gara Küküllőszög. Dela Sighișoara sosește trenul nr. 513 la 1 oră 8', pleacă la 1 oră 11'. Dela Teiuș sosește trenul nr. 514 la 2 ore 19', pleacă la 2 29'. Acceleratul de seara nr. 501 dinspre Sighișoara sosește la 7 ore 27', pleacă la 7 ore 28'. Noaptea dinspre Teiuș sosește trenul nr. 512 la 1 oră 1', pleacă la 1 oră 11'. Dela Sighișoara sosește noaptea la 1 oră 46', pleacă la 1 oră 56'. Acceleratul nr. 502 sosește dimineața dinspre Teiuș la 9 ore 8', pleacă la 9 ore 10'. Pe Târnava mică circulă numai trenul 8316 care pleacă din gară spre Parajd noaptea la 2 ore 50', se reîntoarce seara la 6 ore 5'.

Posta Administrațiunii.

Am primit și chitam abonamentele dela:
Dela Crasna. Primit 9 cor. pe 1/3—1/9 1914. În 30/9 a. c. V'am trimis răspuns și separat pe Cartă postală. — Stenea a solvit pe Iulie—Septembrie 1915. — Petros solv. pe 1915. — Feiurd pe 1909—20/3 1915. Cei doi numeri reclamați s'au trimis. Putem să-i trimitem și ceilalți, ce Vă lipsesc. — Mocira pe 1/12 1914—20/6 1915. — Bileag pe 1915 sem. 2-lea. — Cut pe 1/4—31/12 1909. — Sâncel pe 1915 sem. 2-lea. — Supurul de jos pe 1915. — Romos pe 1907—1909.

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.

Publicare de licitație.

Pentru exarândarea vămii târgurilor din opidul Blaj și comuna Mănărade se va ținea licitație publică în Blaj la 15 Decembrie 1915 st. n. oarele 11 a. m. în localul cancelariei advocațiale arhidiecezane.

Dreptul, aparținător fondului Catedralei, de a culege vama târgurilor, amintite, se va arânda pe anul 1916.

Prețul de strigare este 4000 coroane.

Condițiile de exarândare și licitație se pot vedea în cancelaria avocatului arhidiecezan în oarele de oficiu.

Cei ce doresc a lua parte la licitație sunt datori a depune un vadiu de 400 cor. în bani gata, sau în hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertertele prezentate în scris până la terminul de mai sus, se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă alăturarea vadiului amintit și pe lângă declarația, că oferentul cunoaște condițiile de licitație și exarendare.

Blaj, la 11 Noembrie 1915.

Dr. Ion Pop
advocat arhidiecezan subst.

Publicare de licitație.

Pentru darea în arândă a podurilor cu drept de vamă aparținătoare domeniului Metropolitan gr-cat. de Alba-Iulia și Făgăraș aflătoare unul între opidul Blaj și comuna Veza peste Târnava-mare, iar celalalt din satul Blaj în drumul spre Crăciunel, Mihalt, Alba-Iulia etc. peste Târnava mică — se va ținea licitație publică în Blaj la 15 Decembrie 1915 st. n. la oarele 11 a. m. în localul cancelariei advocațiale arhidiecezane.

Podurile amintite se vor da în arândă pe anul 1916.

Prețul de strigare este 2000 coroane.

Condițiile de exarendare se pot vedea în cancelaria avocatului arhidiecezan.

Cei ce doresc a lua parte la licitație sunt obligați a depune un vadiu de 300 coroane în bani gata sau hârtii de valoare notate la bursa din Budapesta.

Ofertele prezentate în scris până la acel termin se vor lua numai atunci în considerare, dacă se vor face pe lângă accluderea vadiului de mai sus și pe lângă declarația, că oferentul cunoaște condițiile de licitare și exarândare.

Blaj, la 11 Noembrie 1915.

Dr. Ion Pop
advocat arhidiecezan subst.